

Ενας λογοτέχνης δικαστής

Ο εφέτης Αθηνών Αντώνης Μελισσινός περιγράφει στην «R» πώς η ποίηση συμπορεύεται και συνδυάζεται με τη Δικαιοσύνη

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
k.nikolopoulos@realnews.gr

Είναι ο δικαστής που το 2016 εμπνεύσθηκε και ίδρυσε τον «Κύκλο Ελλήνων Λογοτεχνών Δικαστών», τον πρώτο λογοτεχνικό σύλλογο δικαστικών λειτουργών παγκοσμίως. «Αυτή η ιδέα», τονίζει ο εφέτης Αθηνών Αντώνιος Μελισσινός, «αποτελεί μια ξεχωριστή σελίδα στην ιστορία της λογοτεχνίας, αλλά και του δικαστικού σώματος. Μια λαμπρή σελίδα που ξεκίνησαν να γράφουν οι Έλληνες δικαστές. Για πρώτη φορά δικαστές αποφάσισαν συλλογικά να εκφράσουν τα συναισθήματά τους δημοσίως, να υψώσουν τις ιδέες τους και να καταθέσουν τα όνειρά τους, να εξομολογηθούν τους φόβους τους και ίσως να ζητήσουν χαμηλόφωνα συγχώρηση για τα λάθη τους...».

Ο δικαστικός λειτουργός περιγράφει με αυθεντικό τρόπο στη Realnews πώς η ποίηση συμπορεύεται και συνδυάζεται με τη Δικαιοσύνη.

Πόσο ισχυροί είναι οι δεσμοί της Δικαιοσύνης με την ωραιότερη έκφραση της σκέψης;

«Πολύ ισχυροί», είναι η απάντηση ενός έμπειρου δικαστή που για πολλά χρόνια υπηρετεί τη Θέμιδα.

Στάση ζωής

«Ποίηση σημαίνει να δίνεις ψυχή στον λόγο και αυτό συμβαίνει μόνον όταν μιλά η καρδιά. Η ποίηση δεν είναι ένα απλό λογοτεχνικό είδος, είναι φιλοσοφία και στάση ζωής. Είναι ένας τρόπος να υπερβούμε τα όριά μας, να ταξιδέψουμε στον χωροχρόνο, να φθάσουμε εκεί που μόνον ο μαγικός άνεμος του Σύμπαντος μπορεί να φθάσει, να αναμετρηθούμε με τη διαφάνεια και την αλήθεια».

Ο δικαστής Μελισσινός, ο οποίος έχει «παντρέψει» την αγάπη του για την ποίηση με το λειτούργημά του, σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Περούτζια στην Ιταλία, όπου εκπόνησε και τη διπλωματική εργα-

σία του στο ποινικό δίκαιο. Εισήλθε στο δικαστικό σώμα το 1995 και κατά τα έτη 1999-2000 μετεκπαιδεύθηκε στην Ιταλία στο διεθνές ποινικό δίκαιο. Παράλληλα εξεδίκευθη στην Ιταλία στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης. Έχει διδάξει στη Σχολή Διοίκησης και Επιχειρήσεων των ΑΤΕΙ Πάτρας αστικό και εργατικό δίκαιο και έχει εκπονήσει μεταπτυχιακή εργασία στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης στο ποινικό δίκαιο. Συγκαταλέγεται, δε, στον κατάλογο διδασκόντων της Εθνικής Σχολής Δικαστών. Συμμετείχε σε διαρκή νομοπαρασκευαστική επιτροπή του υπουργείου Δικαιοσύνης με αντικείμενο την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

«Η ποίηση είναι το άλλο πρόσωπο της Δικαιοσύνης», φέρεται να είχε πει ο **Οδυσσεάς Ελύτης**.

«Πραγματικά, ενώ εκ πρώτης όψεως δεν φαίνεται να υπάρχει συσχετισμός, ούτε με την έννοια της συμπληρωματικής σχέσης, η ποίηση και η Δικαιοσύνη έχουν κοινούς θεμελιώδεις άξονες, γύρω από τους οποίους περιστρέφονται κορυφαία

ιδανικά, που συνιστούν τους ακρογωνιαίους λίθους του παγκόσμιου πολιτισμού μας, όπως είναι η ελευθερία και η αλήθεια».

Ο ποιητής, αλλά και ο δικαστής, μόνον αφού νιώσουν ελεύθεροι μπορούν να συλλάβουν την αλήθεια. Επιπλέον, η ποίηση χρειάζεται αξιοπρέπεια, προσήλωση στο ιδανικό, κοφτερό ζύγισμα και ισορροπία, που είναι έννοιες γνώριμες στη Δικαιοσύνη, ενώ και η Δικαιοσύνη έχει ανάγκη από όραμα, τολμώ να πω δημιουργική φαντασία και ανθρώπινη ζεστασιά», εξηγεί ο δικαστής.

«Εξάλλου, ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο εκφράζονται, κατεχοκίν, ποιητές και δικαστές; Μα φυσικά ο γραπτός λόγος! Αυτό είναι το προϊόν της διανοίας τους. Η διαφορά είναι ότι η ποίηση δημιουργεί την πραγματικότητα μέσα από τον λόγο, ενώ η Δικαιοσύνη καθορίζει και συνθέτει την πραγματικότητα με τον λόγο», μας λέει ο κ. Μελισσινός.

Η απόφαση

«Αλλά και το αντικείμενό τους ποιο είναι; Η ζωή και ο άνθρωπος, οι ανθρώπινες σχέσεις, ο Θεός και το Σύμπαν. Ποιητές και δικαστές αντιλαμβάνονται, προσλαμβάνουν, ερευνούν, διεισδύουν στην πραγματικότητα και στο τέλος αποφαίνονται. Κοινός υπέρτατος σκοπός, η αλήθεια», τονίζει ο εφέτης Αντ. Μελισσινός. «Ο δικαστής έχει ψυχή ακονισμένη από τη δυστυχία και την απονία των ανθρώπων. Έχει πονέσει, έχει συγκινηθεί, έχει δώσει μάχες για να υπερασπισθεί τη συνειδησή του, να αμυνθεί ακόμα και από τα πάθη του και τον κακό του εαυτού... Όμως, στο τέλος, όπως η ποίηση εξαγνίζει τον ποιητή, έτσι και η έκδοση της απόφασης είναι λυτρωτική για τον δικαστή», εξομολογείται ο δικαστικός λειτουργός.

«Ο δικαστής, όμως, είναι πάνω απ' όλα άνθρωπος, ένας άνθρωπος που ονειρεύεται ακόμα... Και ως άνθρωπος κυρίως πρέπει να καταξωθεί μέσα από αυτόν τον δρόμο της Δικαιοσύνης, με αξιοπρέπεια και έχοντας σαφή συνειδηση της αποστολής του. Και σ' αυτή την πορεία, "μας βγήκε η ποίηση", για να μας δώσει ελπίδα και έμπνευση για το μέλλον, να καλλιεργήσει το πνεύμα και την αισθητική μας».

Η σημερινή εποχή της κρίσεως, κυρίως των ηθικών αξιών, επισημαίνει όσο ποτέ άλλοτε τη μεγάλη σημασία της επένδυσης σε πνευματικές αξίες, που θα καθορίσουν και θα κρατήσουν καθαρή την ψυχή μας και δίκαιη την κρίση μας. Η ποίηση, μία από τις υπέρτατες αυτές πνευματικές αξίες, είναι ο δικαστής της ψυχής μας», καταλήγει ο εφέτης Αντ. Μελισσινός.